

Statens landbruksforvaltning

Norwegian Agricultural Authority

Adressater i henhold til liste

Postadresse: Postboks 8140 Dep.

NO-0033 Oslo, Norway

Besøksadresse: Stortingsgt. 28

Telefon: +47 24 13 10 00

Telefaks: +47 24 13 10 05

E-post: postmottak@slf.dep.no

Internett: www.slf.dep.no

Vår dato: 30.06.2014

Vår referanse: 13/34694

Deres dato:

Deres referanse:

Vedlegg:

Kopi til:

Org.nr: NO 981 544 315 MVA

Bankkonto: 7694 05 02280

Endring i forskrift om satser for og beregning av erstatning og tilskudd ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon

Statens landbruksforvaltning har i dag fastsatt endringer i forskrift om satser for og beregning av erstatning ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon (sats og beregningsforskriften) til Landbruks- og matdepartementets forskrift om klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon, se vedlegg.

Forskriften trer i kraft straks og gjelder fra og med vekstsesongen 2014.

Vi viser til SLFs brev av 29.01.2014 hvor forslag til endringer i sats- og beregningsforskriften ble sendt på høring. Forslaget i høringsbrevet inneholdt en ny beregningsmåte for erstatning ved avlingssvikt for grovfôr i foretak med husdyr. Formålet med den nye beregningsmodellen er forenkling og en mindre arbeidskrevende ordning. Modellen vil også være mer forutsigbar. Det ble også foreslått endringer i noen erstatningssatser. Vi vil i det etterfølgende redegjøre for sats og beregningsforskriftens endrede innhold, innspill mottatt i høringsrunden og endringer fra høringsutkastet.

Sats og beregningsforskriften må sees i sammenheng med LMDs overordnede bestemmelser ordningen som fremgår av Forskrift om klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon.

BAKGRUNN

Til jordbruksoppjøret i 2010 leverte SLF "Rapport nr. 1/2010 Utredninger til jordbruksavtalepartene". I forhandlingene i 2010 sluttet avtalepartene seg til SLFs anbefalinger. LMD ga SLF i oppdrag å følge opp jordbruksavtalen. Som svar på dette oppdraget fastsatte SLF i 2012 ny forskrift om satser for og beregning av erstatning ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon (sats og beregningsforskriften), og

LMD fastsatte forskrift om erstatning og tilskudd ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon.

SLFs anbefaling i 2010 som partene sluttet seg til, inneholdt også et forslag om å forenkle erstatningsberegningen for grovfôr i foretak med husdyr. Da arbeidet med erstatningsforskriften startet i 2010, var intensjonen å vedta en ny og enklere modell for alle vekstgrupper. Oppgaven ble på et tidlig tidspunkt i forskriftsarbeidet vurdert til å være så omfattende at det ble besluttet at arbeidet med ny modell for grovfôrberegningen måtte utredes separat på et senere tidspunkt.

Fastsettelse av endret forskrift om satser for og beregning av erstatning ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon (sats og beregningsforskriften) er SLFs svar på den delen av oppdraget som ikke ble besvart da forskriften ble fastsatt i 2012.

HØRINGEN AV FORSLAGET

Innledning

Høringsbrevet ble sendt til 39 høringsinstanser inkl. 18 fylkesmannsembeter. SLF har mottatt hørings svar fra 21 av disse. I tillegg har enkelte kommuner og Nordgrønt SA avgitt uttalelse om forskriften. Uttalelsene er gjort tilgjengelige på SLFs nettsider, <https://www.slf.dep.no/no/>

Det generelle inntrykket fra høringen er at SLFs forslag til endringer av grovfôrberegningen i det vesentlige er godt mottatt. Noen av høringsinstansene mener imidlertid at normavlingene har for lite differensiering. Det er også flere høringsinstanser som peker på at enkelte erstatningssatser er for lave. SLF vil understreke hovedprinsippet for ordningen om at beregnet erstatning skal redusere tap hos foretak som har avlingstap grunnet klimatiske årsaker. Den som står i fare for store tap, må i form av egne forsikringer eller på annen måte forberede seg på år med avlingssvikt.

Statens landbruksforvaltnings merknader til høringsuttalelsene

Flere av høringsinstansene gir uttrykk for at de foreslåtte normavlingene kan bli noe grovmasket og dermed beregne erstatning som ikke er i samsvar med reell avlingssvikt. De fleste mener imidlertid at treffsikkerheten i modellen sannsynligvis vil være så bra at den kan benyttes. Nesten alle fylkesmannsembetene som har uttalt seg om grovfôrberegningen, mener nåværende modell er utfordrende, og at det er stort behov for forenklinger.

Variasjoner i avlingsnivå mellom foretak innen kommunen

Mange høringsinstanser peker på at foretak som driver godt og som i gjennomsnittsårene har høyere avling enn kommunens fastsatte normavling, får beregnet en lav erstatning, ev. ingen erstatning. Tilsvarende vil den modellen som ble foreslått i høringsbrevet, innebære at foretak med ekstensiv drift kan få erstatning hvert år fordi deres normale avling ligger 30 % eller mer under normavlingen.

Flere høringsinstanser foreslår at det fastsettes flere normavlingsgrupper for å få bedre samsvar mellom foretakets oppnådde normalavling og den forskriftsfastede normavlingen.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag foreslår at Fylkesmannen fastsetter en prosentsats for avvik fra normavlingen der det åpenbart er stort avvik mellom foretakets driftsopplegg og normavlingen. Fylkesmennene i Sogn og Fjordane og Hordaland har foreslått at normavlingen deles i lav, middels og høyt avlingsnivå for å hensynta driftsintensitet og forskjellig naturgitte forhold.

Uten en mulighet for å velge nivå, er det flere Fylkesmenn som mener det kan bli mange gjengangere blant erstatningssøkerne. Fylkesmannen i Vestfold har også merket seg denne muligheten for at foretak med ekstensiv drift jevnlig vil kunne søke om erstatning. Fylkesmannen mener imidlertid at dette ikke behøver å bli et problem da vilkåret om at skaden skal være klimabetinget må være oppfylt. Andre fylkesmenn har presisert nødvendigheten av at den klimatiske skaden begrunnes godt.

SLF mener i likhet med Fylkesmannen i Vestfold at gjeldende forskrift med en formålsparagraf som presiserer at det bare er produksjonssvikt forårsaket av klimatiske forhold som gir rett til erstatning, vil være en tilstrekkelig sikkerhetsventil. Vurderingene av årsaken til avlingssvikten blir viktigere enn tidligere, og særlig for grovfôr som dyrkes på foretak med husdyr. Ved en aktiv bruk av fastsettelse av andelen av tapet som skyldes klimatiske forhold (klimaprosenten) vil åpenbare avvik mellom foretakets normale avlingsnivå og normavlingen kunne bli fanget opp og korrigert. På denne måten vil en kunne unngå gjengangere og overkompensasjon.

SLF legger til grunn at kommunene må foreta en systematisk gjennomgang av driftstekniske og naturgitte faktorer som påvirker avlingsmengde. En slik gjennomgang vil kunne virke klargjørende både for foretak og forvaltning ved vurdering av om lav avling skyldes klima eller andre forhold.

SLF har vurdert fastsettelse av høyt og lavt nivå i hver kommune, og har konkludert med at dette forvaltningsmessig vil være krevende. En slik differensiering ville bli vanskelig å håndtere, både for kommunene og Fylkesmennene. Det ville kreve en stor grad av skjønnsutøvelse, som ikke nødvendigvis gjør ordningen enklere, mer rettferdig eller mer forutsigbar.

Fylkesmannen i Rogaland foreslår en normavlingsgruppe for kommuner i Rogaland som har en intensiv engdyrking på 700 FEM/dekar. SLF har bedt Bioforsk vurdere dette, og de konkluderer i « Bioforsk notat av 19. juni » at det kan være rimelig å hensynta et slikt relativt stort område med høy driftsintensitet som gir særlig høye avlinger, og har definert en ny normavlingsgruppe 5.

Soneinndeling i produksjonstilskudd for arealtilskudd grovfôr og distriktstilskudd kjøtt
Norges Bondelag mener at i stedet for de fire normavlingsgruppene vil det være naturlig å ta utgangspunkt i soneinndelingen for arealtilskudd grovfôr (dvs. 7 soner). Soneinndelingen som Bondelaget referer til omfatter også arealtilskudd for andre vekster, bl.a. korn, bær og grønnsaker.

SLF har søkt råd hos Bioforsks faglige kompetanse på vekstforhold og klima, i fastsetting av normavlingsgruppene. Det ble også vurdert å fastsette flere normavlingsgrupper, men registrert forskjell mellom høyeste og laveste maksimalavling for de ti værstatsjonene som

modellen ble kjørt mot, var på ca. 300 Fem/daa. Bioforsks vurdering var at intervall på under 50 Fem/daa ikke ville være hensiktsmessig. SLFs vurdering er at å bruke soneinndelingen for arealtilskudd ikke vil gi en mer treffsikker normavling for det enkelte foretak og en slik inndeling vil heller ikke gi noen tekniske positive samkjøringseffekter.

Fylkesmannen i Hedmark foreslår at soner for Distriktstilskudd kjøtt, som bl.a. tar hensyn til høyde over havet, kan benyttes ved fastsetting av normavlingsgrupper. Soneinndelingen for distriktstilskudd følger ikke bare administrative grenser, men har også fastsatt sonegrenser mellom landbrukseiendommer, og kan dermed være en indikasjon på hvilke naturgitte dyrkingsforhold det aktuelle foretaket har. Grunnlaget for soneinnplasseringen er bl.a. kriterier som vekstforhold, klima, og arrondering.

Grensene mellom normavlingsgruppene bør etter SLFs vurdering følge administrative grenser. SLF fastholder de foreslåtte normavlingsgruppene med tillegg av en gruppe 5, men i vurderingen av klimaprosent vil soneinndelingen i distriktstilskudd kjøtt være en god indikasjon på om det aktuelle foretaket normalt har et (åpenbart) lavere avlingsnivå enn normavlingen i kommunen.

Forvaltningens fastsettelse av tap som har klimaårsak

SLF vil i rundskriv gi føringer for hvilke faktorer som skal vurderes i de tilfellene foretakets avlingsnivå ikke er i samsvar med kommunens normavling. Andre relevante faktorer bør vurderes i tillegg. Det er kommunen som skal anbefale hvor stor del av tapet som er klimabetinget og Fylkesmannen er vedtaksmyndighet. Det er kommunene som har lokalkunnskap og som foretar befaringer for å anbefale klimaprosent, og det er nødvendig at kommunen gjør en systematisk gjennomgang av faktorer som påvirker avlingsnivået i grovfôrproduksjonen.

Bioforsk har fastsatt normavlingsgruppene ved å ta utgangspunkt i en maksimalavling som er basert på værdata og jordtype på 10 klimastasjoner. Deretter er maksimalavlingen nedjustert til en nettoavling som er normavlingsgruppene. Fradragspostene som bl.a. er fradrag for lavere avling i gammel eng og fradrag for vinterskader, bør også inngå i kommunens vurdering av klimaprosenten når andelen gammel eng og andre, ikke klimatiske forhold, er medvirkende årsaker til at foretakets normale avling er lavere enn den beregnede normavlingen.

Andre forhold som vurderes er bl.a. arealets høyde over havet i forhold til «hoveddelen» av kommunen, jordkvalitet sammenlignet med flertallet av foretak i kommunen, og driftsintensitet. Dokumentasjon som kan kreves for å fastsette normalt avlingsnivå på foretaket kan være fôranalyser, jordanalyser for å dokumentere jordkvalitet, gjødselplaner. I tillegg kan som tidligere omtalt, soneinndelingen i distriktstilskudd kjøtt gi en god indikasjon på om foretaket normalt har en lavere normal avling enn normavlingsgruppen som kommunen er plassert i.

Beregning av økologisk areal

Fylkesmennene i Østfold og Hedmark foreslår at normavlingen for økologiske foretak bør reduseres med 25 % i forhold til normavlingen i kommunen. For at foretak med økologisk produksjon skal kunne få beregnet avlingssvikt, vil det være avgjørende at normavlingen settes lavere enn for konvensjonell drift.

SLF støtter forslaget om at normavlingen for økologisk grovfôrproduksjon settes lavere enn normavlingen i kommunen, og fastsetter i forskriften at foretak med økologisk areal skal få beregnet erstatning ut fra en 25 % reduksjon av aktuell normavling.

Samsvar mellom arealer oppgitt i søknad om produksjonstilskudd og normavlinger

Det er areal i PT koder 210, 211 og 213 som danner grunnlaget for beregningen av avlingssvikt. Kode 210 og 211 angir grasproduksjon på henholdsvis fulldyrka og overflatedyrka arealer. Kode 213 omfatter «Andre grovfôrvekster», og hvilke vekster som omfattes er nærmere definert i veiledningen til søknad om produksjonstilskudd. Fylkesmannen i Hedmark og Fylkesmannen i Oppland peker på at det vil være vanskelig å kontrollere fordelingen av foretakets areal mellom vekstene i kode 213 som har ulike normavlingsgrupper, jf. forskriftsforslaget § 19. De understreker betydningen av at kodene i søknad om produksjonstilskudd lett kan overføres til grovfôrmodellen. Fylkesmannen i Oppland synes ikke det bidrar til forenkling ev. å måtte dokumentere frøkjøp for å kunne fastsette fordeling mellom arealene.

SLF er enig i at dette er en utfordring i den foreslåtte modellen i høringsdokumentene. Etter å ha vurdert synspunktene om å dele arealet på færre vekster innen vekstgruppen grovfôr for å få dem i samsvar med produksjonstilskuddet, slutter vi oss til dette forslaget. Dette innebærer at det i forskriften fastsettes normavlinger for fulldyrket eng, overflatedyrket eng og andre grovfôrvekster.

I høringen var det foreslått fire ulike fôrverdier for ulike fôrmidler som lagres i silo. I nåværende beregning gjelder kun en fôrverdi for ensilert grovfôr i silo på 5,2 kg fôr pr. FEm. I gjeldende søknadsskjema i fagsystemet ELF er det lagt inn en hjelpeberegning for måling av fôrlageret. Målsettingen med ny grovfôrmodell er forenkling, og vi ønsker ikke å legge opp til en beregning hvor flere fôrmidler skal måles separat og multipliseres med egen fôrnorm. Det kan også gi inntrykk av større grad av nøyaktighet i beregningen enn det som er reelt.

Av statistikk for produksjonstilskudd framgår det at kun 2 % av arealet i vekstgruppe grovfôr utgjøres av «Andre grovfôrvekster» (kode 213), det resterende arealet er engvekster. Ved en sammenveining av de fire fôrverdiene som Bioforsk har foreslått for «silofôr», videreføres gjeldende fôrnorm på 5,2 kg fôr pr. FEm.

Fylkesmannen i Hedmark peker på at fôrmiddelet krossa bygg er plassert i vekstgruppe korn i produksjonstilskudd. SLF ser at dette fôrmidlet ikke skulle inngått i høringsforslaget, og normavling og fôrverdi for krossa bygg utgår.

Fôropptak på grovfôrarealet i vekstsesongen

Fylkesmannen i Vest Agder peker på at det ikke vil være noen mulighet for å kontrollere søkers oppgitte fôropptak ved beiting. SLF er oppmerksom på dette. Samtidig kan dette fôropptaket på enkelte foretak kan utgjøre en stor del avlingen. Dersom søker oppgir færre dyr og færre dager enn reelt fôropptak, vil dette gi for høy erstatningsutbetaling. Rapportering må til en viss grad må baseres på tillit. Søknaden skal attesteres av kommunen som vil måtte bekrefte graden av fôropptak fra grovfôrarealet.

Fylkesmannen i Nord Trøndelag etterlyser en føring for hvilken alder kalven skal ha når han skal kategoriseres som ungdyr og får beregnet fôropptak. Tilsvarende spørsmål for lam stiller Fylkesmannen i Buskerud, som ønsker en klargjøring av hvilken alder lammet går fra å være lam til å være småfe. Disse spørsmålene er vurdert av Bioforsk som gir svar i «Bioforsk notat av 19. juni». Anbefalingen har ført til at det fastsettes et grovfôropptak for en ekstra kategori husdyr «søyer med lam» med 3 FEm/dag, mens grovfôropptaket for småfe settes til 1 FEm/dag.

Innmarksbeite

Fylkesmennene i Hedmark og Oppland mener innmarksbeite må inngå i beregningen. Fylkesmannen i Hedmark viser til at det har vært et grunnleggende prinsipp i erstatningsordningen at det er arealet i søknad om produksjonstilskudd som skal benyttes. Ved f.eks. tørkeskade kan det også bli avlingssvikt på innmarksbeitearealet. Fylkesmannen i Oppland peker på at det blir vanskelig å skille mellom beiting å innmarksbeite og på fulldyrka/overflatedyrka eng da grinda mellom innmarksbeite og engarealet om høsten ofte står åpen.

Det er ikke andre høringsinstanser enn Fylkesmannen i Hedmark og Fylkesmannen i Oppland som mener at innmarksbeite bør inngå i beregningen. Det er på den annen side flere Fylkesmenn som kommenterer at det er positivt at innmarksbeite tas ut av beregningen, da dette i mange beregninger etter nåværende modell har vært en feilkilde. Avlingen på innmarksbeite beregnes til nå ut i fra antall dyr i antall dager og normert fôropptak pr. dag. Dette forutsetter normal avling på innmarksbeite i skadeåret. Dette kan i mange tilfelle ha kompensert for et lavt oppmålt fôrlager i skadeåret. SLF fastholder at innmarksbeite ikke inngår i arealgrunlaget når erstatning skal beregnes.

Andre innspill

Flere Fylkesmenn mener at fôrverdi for høyensilasje bør inngå i beregningen med fastsatt fôrverdi. SLF har fått forslag fra Bioforsk på fôrverdi for høyensilasje. Fôrmiddelet er mest brukt i salgsproduksjon av grovfôr, og fôrverdien tas inn i et oppdatert tabellverk. Fylkesmannen i Troms foreslår en presisering av teksten i forskriftens § 2. SLFs vurdering er at den foreslåtte teksten er dekkende og fastholder den foreslåtte forskriftsteksten.

Erstatningssatser - SLFs merknader til forslag til økte satser og rutiner for revidering

Norges Bondelag foreslår at det for grønnsaker de til enhver tid siste tre års noteringspriser som bør legges til grunn for fastsetting av erstatningssatser. Gartnerhallen er positiv til gjennomgangen av satsene, men foreslår i likhet med Norges Bondelag en forskriftsendring hvor oppdaterte noteringspriser benyttes i beregningen av satsene. Norsk Gartnerforbund har ingen innvendinger til endringene av satsene som er foreslått. Når det gjelder korn foreslår Norske Felleskjøp og Norges Bondelag en forskriftsfastsettelse av en årlig satsjustering basert på målpris. SLF ønsker ikke å forskriftsfeste en slik årlig oppdatering av satsene, men vil jevnlig foreta en gjennomgang av satsene.

Korn og oljefrø

Norske Felleskjøp, Norges Bondelag, Norsk Landbruksrådgivning, Fylkesmannen i Hedmark, Fylkesmannen i Vestfold og Hedmarken landbrukskontor anbefaler at erstatningssatsen for korn bør økes. Dagens sats for korn er kr 1,85 mens målprisen er kr

2,50. Norske Felleskjøp og Norges Bondelag gjentar høringsinnspillet de hadde i 2011, og foreslår at satser for korn, oljefrø og erter til modning får en årlig justering med utgangspunkt i gjennomsnittlig utbetalingspris fratrukket transport- og tørkekostnader.

SLF registrerer at satsen for korn er lav sammenlignet med utbetalingspris og vi vurderer det slik at satsen for korn bør økes med virkning fra avlingsåret 2014. SLF har derfor foretatt en gjennomgang av satsene for korn og engfrø etter høringsrunden. Gjeldende sats er basert på oppnådd pris i forhold til målpris for avtaleåret 2010-2011, fratrukket frakt- og tørkekostnader. Nye satser for korn, oljefrø og erter til modning fastsettes med utgangspunkt i målpris for 2014-2015 med de samme fradragspostene, og øker satsen for bygg med kr 0,30, mens hvetesatsen gis en økning på kr 0,50.

Grønnsaker

Norges Bondelag, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag og Nordgrønt SA mener at forslaget til sats for bl.a. gulrot er for lavt. Det henvises til at prisgrunnlaget (2008 – 2010) burde oppdateres, ikke bare for gulrot, men for de fleste vekstene. Norges Bondelag og Nordgrønt SA peker på at kostnader til sortering og pakking ikke bør komme til fradrag når satsen skal fastsettes. De begrunner dette med at pakkeriene i hovedsak er produsenteid og at avlingssvikt gir lavere leveranser til pakkeriet, som innebærer et dårligere økonomisk resultat. SLF understreker at avlingssviktordningen skal redusere økonomisk tap for foretak med betydelig avlingssvikt. Eventuelle følgetap hos pakkerier omfattes ikke av ordningen.

Jordbær og bringebær

Norges Bær dyrkerlag mener at satsen på jordbær er for lav for produsenter som dyrker jordbær til konsum. Fylkesmannen i Vestfold nevner også jordbærsatsen som eksempel på at flere satser er for lave. Norges Bondelag peker også på satsen for bringebær til konsum som de mener er for lav i forhold til prisøkning etter prisgrunnlagsperioden 2008 – 2010. SLF er klar over at satsen er lav, og dette skyldes delvis at satsen skal dekke både industri og konsum i tillegg til at prisen har steget i forhold til prisgrunnlaget som er benyttet. SLF legger opp til en gjennomgang av satsene for neste vekstsesong.

Poteter

Fylkesmannen i Østfold foreslår at Spesialpotet skal omfatte ferskpotet og gourmetpotet. Norsk Landbruksrådgivning tolker høringsbrevet slik at Spesialpotet også skal omfatte minipoteter og salatpoteter som prises høyere enn vanlig poteter. Satsen for spesialpotet omfatter sortene Mandelpotet, Gulløye og Ringerikspotet og i tillegg minipoteter og salatpoteter. Fylkesmannen i Østfold foreslår at Spesialpotet også skal omfatte ferskpotet og gourmetpotet. SLF slutter seg ikke til dette forslaget, bl.a. ut fra at det kan være en gradvis overgang fra ferskpotet og vanlig potet, slik at det kan være vanskelig å sette en grense. Gourmetpotet må bli definert klarere i markedet før det kan være aktuelt å innlemme denne i Spesialpotet.

Honning

Det ble ved fastsettelsen av forskriften i 2012 innført egen sats for honning. Norges Birøkterlag har foreslått økning av satsen, og en økning på kr 5,85 til kr 40 per kg ble foreslått i høringen. I sin høringsuttalelse foreslår Norges Birøkterlag en sats på kr 45 per kg fordi dette var gjennomsnittlig pris for honning levert Honningcentralen i 2013. SLF har i

høringen gjort et unntak for sats for honning ved å fravike prisgrunnlaget fra perioden 2008 – 2009. SLF øker ikke satsen ytterligere.

Andre spørsmål om satsene

SLF registrerer at differensen mellom satsene og oppnådde priser for noen vekster har blitt stor. I høringsbrevet ble behovet for at samme prisgrunnlag benyttes for alle vekstene understreket. Det ble imidlertid gjort et unntak for honning, og etter høringsrunden gjøres et unntak for korn. De andre vekstene beholder prisgrunnlaget 2008 – 2010.

SLF registrerer at flere av høringsinstansene mener at det bør fastsettes rutiner for revidering av satsene og at grunnlaget for satsene bør ta utgangspunkt i den til enhver tid gjeldende målpris. Dette gjelder også for kornproduksjon hvor det foreslås at erstatningsatsen kan være knyttet til gjeldende målpris. I utredningen som SLF leverte til avtalepartene i 2010 ble partenes felles forståelse av prinsippene og beregningen understreket. Det ble bl.a. lagt til grunn at utmåling av erstatning ikke knyttes tett opp til det konkrete økonomiske tapet på det enkelte foretaket. Avtalepartene har vektlagt at erstatningsordningen skal være enkel og SLF legger ikke opp til at satsene til enhver tid skal følge målprisen. SLF viser ellers til høringsbrevet hvor det ble fremhevet at markedet i grøntbransjen er i endring, og at det kan være behov for jevnlig gjennomgang av satsene.

Fylkesmannen i Østfold har bl.a. foreslått at hageblåbær bør få egen sats. SLF vil understreke det overordnede prinsippet om forenkling og et avgrenset antall satser og imøtekommer ikke forslag om flere satser. Markedet for planteprodukter er i stadig endring, og nye varianter, produksjons- og omsetningsformer vil kunne skape stadig nye ønsker om nye satser. De hensyn som er beskrevet tidligere setter rammer for hvor differensiert erstatningsordningen skal være.

MERKNADER TIL ENDRINGER I DE ENKELTE BESTEMMELSER

§ 2 Om beregningen

Her er det regelfestet at på foretak med husdyr som får avlingssvikt i sin grovfôrproduksjon er det fastsatte normavlinger som skal sammenlignes med skadeårets avling. I salgsproduksjoner skal skadeårets avling sammenlignes med foretakets beregnede gjennomsnittsavling siste fem år.

§ 4 Generelle regler

Økologisk drift

Beregningsmåten for erstatning innen økologisk drift tar hensyn til at avlingsnivået er lavere enn i konvensjonell drift, og det gis i beregningen 25 % reduksjon i normavlingen når mer enn 50 % av foretakets areal i vekstgruppen dyrkes økologisk i skadeåret.

§ 8 Erstatningsberegning - avlingssvikt grovfôr i foretak med husdyr

Det er ikke mulig å skaffe direkte opplysninger om avlingen i gjennomsnittsårene for avlingssvikt for grovfôr i foretak med husdyr. Endret forskrift regelfester at normavling danner grunnlaget for erstatningsberegningen i stedet for gjennomsnittsavling, og at innmarksbeite ikke lenger inngår i arealgrunnlaget. Gjennomsnittsavlingen ble i tidligere

modell beregnet med basis i husdyrenes fôrbehov som et gjennomsnitt av de tre foregående år.

§9 – Skadeårets avling – avlingssvikt grovfôr i foretak med husdyr

I denne bestemmelsen regelfestes beregning av skadeårets avling, og utgangspunktet er oppmåling av fôrlageret med tillegg av fôropptak på grovfôrarealet og fradrag for overlagret grovfôr på oppmålingstidspunktet.

I tidligere beregning ble hele besetningens fôrbehov i løpet perioden fra 1. juni til oppmålingsdato beregnet og lagt til oppmålt fôrlager. I tillegg ble fôropptak på utmarksbeite, solgt grovfôrmengde og innkjøpt grovfôr lagt inn i beregningen.

§ 12 Melding og kontroll

Bestemmelsen inneholder endringer i tråd med forskriftsforslaget. Det er i første ledd fastsatt at siste frist for melding av svikt i honningproduksjon er endret til 15. september.

§ 16 Standardiserte satser og normer

Det er foretatt endringer av satsene for konsumpoteter, spesialpoteter, løk, gulrot og honning. Satsen for korn ble somfølge av høringsinnspill.

§ 19 Normavlinger for grovfôr i FEm/daa

Det er fastsatt en normavling for hver enkelt kommune og denne skal benyttes som foretakets gjennomsnittsavling som skadeårets avling skal måles mot.

§ 20 Normer ved beregning av fôrlager og fôropptak

Fôrverdinormene er endret når det gjelder hvilke fôrmidler som har fått definert fôrverdi, mens verdiene i stor grad er sammenfallende med tidligere fôrverdier.

Normer for fôropptak er noe endret. Det er nå fastsatt fôrbehov for fem kategorier husdyr, melkekyr og ammekyr, øvrige storfe, søyer med lam, øvrige småfe og hester. I tidligere forskrift var det fastsatt fôropptak for 11 kategorier. Dyreslag og alder er viktige premisser for beregnet fôrbehov. Ny grovfôrmodell baserer seg i liten grad på fôropptaksberegninger, noe som er gjør det mulig å redusere antall kategorier dyr betydelig.

Med hilsen
for Statens landbruksforvaltning

Gunn Eide
seksjonssjef

Randi Evju Schweigaard
seniorrådgiver

Liste over mottakere av forskrifter og fastsettelsesbrev

- Gartnerhallen
- Grøntprodusentenes Samarbeidsråd
- Fylkemannsembetene
- Norges Bondelag
- Norsk Bonde- og Småbrukarlag
- Felleskjøpet
- Kommunenes Sentralforbund
- Mattilsynet
- Landbrukets rådgivingstjeneste
- NILF
- Norges Birøkerlag
- Norsk Gartnerforbund
- Norsk landbrukssamvirke
- Norsk Sau og Geit
- Oikos
- Tine
- Nortura
- Finansdepartementet
- Miljødirektoratet
- Bioforsk
- Nordgrønt